ΓΛΩΣΣΑ Βάκχαι

Ἡσύχιος
Γραμματικός
Ἀλεξανδρεύς
Λεξικόν
Post
I. Albertum
recensuit
Mau. Schmidt
Ienae
1858-1862
τ. IV τεῦχ.
σ. 158

Γλῶσσα Θρᾳκική.

τ. I σ. 363

Βασσάραι, χιτῶνες, οὓς ἐφόρουν αἱ Θρᾴκιαι Βάκχαι......
Adnot. καλούμεναι οὕτως ἀπὸ τοῦ βασσαρέως Διονύσου· ἦσαν δὲ ποικίλοι καὶ ποδήρεις addit Bekk. lex. 222.26, unde corruptiam E.M viderunt Gaisf. ad Hephaest. p. 70 et G. Dindorfius c. 180 D. Vid. Poll VII 59. Böttich. Ar. p. 42

σ. 372
Βένδις, ἡ Ἄρτεμις, Θρᾳκιστί. Παρὰ δὲ Ἀθηναίοις ἑορτὴ Βενδίδεια
Plut. Civ. I p. 354 A
Adnot. Βένδις cod., em. Goetting ad Theodos. Gr. p. 243 (Arcad. p. 36.17). Deinde βενδίδεια scripsi, βενδίδια codex; vid. Ruhnk. Tim. p. 62.

σ. 403
Βρυγχόν· κιθάραν. Θρᾷκες
Adnot. Βρίγκος et κιθάρα pisces

σ. 377
Βισύρας· ἥρως Θρᾴξ. Θεόπομπος δὲ Χερσοννησίτην λέγει. [Βισσύρας]
Adnot. Χερσαννησίτην — Βισσύρας cod

σ. 391
Βούσβατον· τὴν Ἄρτεμιν. Θρᾷκες
Adnot. Βούβαστιν Albertus, sed vide Steph. Byz. 183.17. Cf. Gerhard Myth. § 337. ta

σ. 424
Γίντα· κρέα, σπλάγχνα
Callim. fr. 309 Nic. Alex. 62.569.
Adnot Γίντον· τὸ κρέας (sic cod. Havn.) Arcad. 123.22. Thracibus tribuit Eustath. p. 918.29. 1854.33. Γίνδα· τὰ μέλη Suidas C. 39 et Hes. s.v. χρονία. Supra gl. 157 γαῖντα.

σ. 130
Ἀλοχχεῖν· Ἀλόγχους μιμεῖσθαι, ὃ ἔθνικὸν ἔθνος Θρᾳκικόν.
Adnot. Alberto dubium non est, quin Dolonchos intellegat Thraciae populum. Coni ἀλογχεῖν· ἀλόγχους (sic cod., ἀλόγχους Mus.) μιμεῖσθαι h. e. ἔρωτα

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

τ. II σ. 396

Καλαμίνδαρ· πλάτανος ὐδονικῶς

Admon. „Terminatio laconica est.“ In ὐδονικῶς aliud quid latet, quam quod Casaubono placuit ad Ath. p. 352 A οἱ Δωριεῖς“. Thes. IV c. 864 D Latet fortasse Ἠδωνοῖς Aeschyli fabula, e qua nescio quam praecedentium aut subsequentium glossarum petierit Didymus. Ἠιονικῶς Meineke.

τ. I. σ. 386

Βορυσθένης· ὁ Ἑλλήσποντος, ἔστι δὲ (καὶ) ποταμός.

Phavorino debetur καί, in codice omissum.

τ. I. σ. 377

Βιολύνη· ἡ καρδία

Adnot. ἡ καρδία Arca CP. Βιολονίη· Θρᾳκική Pearso.

τ. II. σ. 256

Adnot.

Ζετραίαν· τὴν χύτραν οἱ Θρᾷκες καλοῦσι (ἀπὸ τοῦ ζεῖν) Poll. X 95

τ. III σ. 338 Πιτύη· πόλις Θρᾴκης

Adnot.

Θρᾷκες χάρτον θησαυρὸν πιτύην λέγουσιν. Schol. Apoll. Rhod. p. 357, 10 HK. ad I 933.

Κι' τέ(ίσας θρακικά) ρήματα
παρ' οὐδενὶ τῶν ἐνδόξων ἀττικῶν,
τῶν ἄλλων τοῦ χρυσοῦ τῆς Ἑλλάδος
αἰῶνος συγγραφέων ἀναγινώσκε-
ται· ἀλλὰ μήπως [illegible]
ἡμῖν λεγόμενον κατὰ τόπους;
Κ. τοῦ Οἰκονόμων Περὶ τοῦ
Ο' Ἑρμηνευτῶν· τόμ. β' σ. 524

τ. II σ. 257.
Ζιβυθίδες· αἱ θρᾶσσαι ἢ Θρᾷκες γνήσιοι
Adnot. Θρᾷκες] Tum scribendum Ζιβυνθίδαι.

σ. 257
Ζίλαι· ὁ οἶνος παρὰ Θρᾳξί
Eupol. fr. ap. H. Iacobi V p. LXXXVII (Nauck trag. gr. fr. p. XI.
Adnot. Θρᾳξί cod., literum ᾱ expunxit et Θραξί scripsit Mus. Ζιλά· τὸν οἶνον οἱ Θρᾷκες Phot. 51.22. Ἔστι γὰρ ὁ ζιλᾶς τοῦ ζιλᾶ (οὕτω δὲ λέγεται κατὰ Θρᾷκας ὁ οἶνος) καὶ τούτου ἡ δοτικὴ εὕρηται παρ' Εὐριπίδῃ χωρὶς τοῦ ῑ, συστεῖλαι γὰρ βουλόμενος τὸ ᾱ οὐ προσέγραψε τὸ ῑ, ἐπειδὴ τοῦτο ποιεῖ τὸ Ἀττικὸν τῷ ~~ζιλᾷ~~ ζιλᾷ σὺν γὰρ κεραννοῖς (l. συγκεραννὺς) Choerob. p. 1187 Bekk. = p. 124.11 Gaisf. ὁ ζίλας· τοῦ ζίλα. οὕτως δὲ λέγεται κατὰ Θρᾷκας ὁ ὄνος (sic) καὶ τούτου εὕρηται ἡ δοτικὴ παρὰ τῷ Εὐπόλιδι χωρὶς τοῦ ῑ διὰ τὸ μέτρον. ἐκεῖνος γὰρ βουλόμενος τὸ ᾱ συστεῖλαι οὐ προσέγραψε τὸ ῑ. Cobeti excerpta e cod. Marcian. 489.
Zelen: ὄμφαξ, uva immatura Miklosich lex. ling. Slavon. vet. dial. p. 50 quod si verum est ζίλας i. q. ὀμφακίας

σ. 322
Θράττης· ὁ λίθος ὑπὸ Θρᾳκῶν.
Adnot. Θρᾳκίας λίθος Diosc. IV 146. Plin. HN. XXXIII 5.30 schol. Nic. Ther. 45

σ. 409
Κάπρονται· ἐκαλοῦντο οὕτως οἱ Θρᾷκες.
Adnot. Καπρῶντες· ἐκκαλοῦντο τοιοῦτοι οἱ Θρᾷκες? Fuit cum haud displiceret. Nunc mihi persuasum est glossam sic scriptam: καπρῶντες· ἐκαλοῦντο οὕτως οἱ (ὑπὸ) Θρᾳκῶν ex Aristophanis Byzantii Laconicis vel ὀνομασίαις ἡλικιῶν repetendam esse κaπρῶντες; proprie sunt οἱ ὁρμητικῶς ἔχοντες πρὸς συνουσίαν. (κάπρον· αἰδοῖον schol. Ar. Lys. 202.) Componenda videtur cum altera glossa Laconica et ipsa de mendo suspecta κατράγοντες οἱ βουαγοί; quam καττραγῶντες hirquitallientes corrigo.

τ. III σ. 19
Λίβα· πόλις ὑπὸ Θρᾳκῶν
(Λεβάδεια πόλις Βοιωτίας· ἔνθα καὶ μαντεῖον Διὸς τὸ ἱερὸν καλεῖται σεβάσμιον).

τ. III σ. 286
Πάρμη· Θ(ρ)ᾴκιον ὅπ(λ)ον, σκεπαστήριον, κουφόλοχον θυρεοῦ.
Adnot. Om. Mus. In codice παρμηνθαίκιον (em. Mein.) ὅπλον.

σ. 302
Πέλτης· Θρᾴκιον ὅπλον, καὶ εἶδος τάριχος
Eur. fr. 370
Admon. Athen. III p. 121 B

σ. 433
Ρομφαία· Θρᾴκιον ἀμυντήριον, μάχαιρα, ξίφος ἢ ἀκόντιον μακρόν.
Phylarchus ap. Maxim. schol. in Dionys. Areop. epist. 9 p. 323. Gregor. Naz. II p. 251 C. 42 Φ 16.
Admon. Cf. ῥομφαία. Ἐρᾴκιον cod., em. Heinsius. ed. ins 4m v.

τ. IV. σ. 37.
Σκάλμη· μάχαιρα Θρᾳκία. καὶ σιδηροδάβον δὲ ἀκινάκην λέγουσιν.
Soph. fr. 558 Nck
Admon. Θρᾴκιος cod., em. Phot. 515.19. Vid. Ducang. app. gl. p. 170.

σ. 40
Σκάρκη· Θρᾳκιστὶ ἀργύρια.
Admon. Θρᾴκινος τὸ ἄχριον cod., expressa Phot. 516.14, licet incertum sit ἀργύριον an ἀρχυρεῖον dicat.

σ. 166
Τορέλλη· ἐπιφώνημα θρηνητικὸν συναῳδῷ Θρᾳκικόν.
Admon τορελλῆ cod., em. Salmas. coll. τορέλλη. Cf. Th. Bergk. Com vol. II 2 p. 1034

σ. 168
Τραλλεῖς· οὕτως ἐκαλοῦντο μισθοφόροι Θρᾷκες τοῖς βασιλεῦσιν, οἳ τὰς φονικὰς χρείας πληροῦντες
Admon. Τράλλεις Mus. perperam ni fallor. Valerius conferri jubet Diod. XVIII 65 ubi libri Τραλιχεῖς, Τραλεῖς, Τράλλεις, Theopomp. ap. St. Byz. 630.15, ubi libri consentiunt in Τράλλεις (Τράλλεις V ει dupitanter Lubeck. Parall. p. 70). Meminit iterum St. Byz. s. v. Βύζηρις; cf. Strab. XIV 649 (=960 B) Iamblich. V Pyth. p. 146 Plutarch. Ages. XVI Apophth. p. 221 D (ubi pro Τρωαδεῖς legunt Τραλλεῖς) Liv. ~~XXXI~~ 35 XXXIII 4 XXXVII 40.

(ἀκολουθεῖ)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ